

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ М.П. ДРАГОМАНОВА

ІНЖЕНЕРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ТЕОРІЇ І МЕТОДИКИ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ, КРЕСЛЕННЯ ТА КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ

УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ
ФАКУЛЬТЕТ ІНЖЕНЕРНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

UNIWERSYTET OPOLSKI INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH
ПІВДЕННО-СХІДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛІВСТВА НОРВЕГІЯ
УНІВЕРСИТЕТ М. ЖЕШУВ РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА
УНІВЕРСИТЕТ М. УМЕО КОРОЛІВСТВО ШВЕЦІЯ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

VII Міжнародної науково-практичної конференції
пам'яті член-кореспондента НАПН України Віктора Костянтиновича Сидоренка
**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ:
ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ»**

29 травня 2021 року

Київ, 2021

УДК 37.091.3:76(082)

A 52

Укладачі: д.пед.н, проф. Д.Е. Кільдеров, к.пед.н., проф. І.С. Голяд

Рецензенти:

М.Б. Євтух – д.пед.н., професор кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, дійсний член Національної академії педагогічних наук України

В.М. Мадзігон – д.пед.н., професор, радник директора Інституту обдарованої дитини Національної академії педагогічних наук України, академік Національної академії педагогічних наук України

Рекомендовано Вченою радою ІПФ

Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

(протокол № 9 від 26 травня 2021 р.)

Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції пам'яті член-кореспондента НАПН України Віктора Костянтиновича Сидоренка «Актуальні питання графічної підготовки: теорія, практика та шляхи розвитку» (29 травня 2021 р) / за заг.ред. Д.Е. Кільдерова. Київ, 2021. 65 с.

Матеріали конференцій відображають актуальні питання теорії і практики викладання графічних дисциплін у закладах освіти в Україні, перспективи графічної підготовки молоді й інформаційне забезпечення освітнього процесу. Роль та місце графічної підготовки у формуванні професійної компетентності майбутніх фахівців у галузі професійної і технологічної освіти, а також питання освітньої діяльності за технологіями дуального і дистанційного навчання, міжнародне співробітництво й академічна мобільність.

Для студентів вищих педагогічних і технічних навчальних закладів, магістрів, аспірантів, докторантів, учителів трудового навчання, технологій, креслення, педагогічних працівників інженерно-педагогічних навчальних закладів, закладів системи післядипломної педагогічної освіти, професійно-технічних навчальних закладів.

©Інженерно-педагогічний факультет, 2021

©НПУ імені М.П. Драгоманова, 2021

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ М.П. ДРАГОМАНОВА

ІНЖЕНЕРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ТЕОРІЇ І МЕТОДИКИ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ, КРЕСЛЕННЯ ТА КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ

УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧІНИ
ФАКУЛЬТЕТ ІНЖЕНЕРНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

UNIWERSYTET OPOLSKI INSTYTUT NAUK PEDAGOGICZNYCH
ПІВДЕННО-СХІДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛІВСТВА НОРВЕГІЯ
УНІВЕРСИТЕТ М. ЖЕШУВ РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА
УНІВЕРСИТЕТ М. УМЕО КОРОЛІВСТВО ШВЕЦІЯ

ПРОГРАМА

VII Міжнародної науково-практичної конференції
пам'яті член-кореспондента НАПН України Віктора Костянтиновича Сидоренка
**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ:
ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ»**

29 травня 2021 року

Київ, 2021

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова організаційного комітету

Андрущенко В.П. – академік НАПН України, член-кореспондент НАН України, доктор філософських наук, професор, ректор Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова.

Заступники голови організаційного комітету

Корець М.С. – доктор педагогічних наук, професор, проректор із науково-педагогічної та адміністративно-господарчої роботи Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова;

Торбін Г.М. – доктор фізико-математичних наук, професор, проректор з наукової роботи Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова;

Гедзик А.М. – доктор педагогічних наук, професор, перший проректор Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини;

Кільдеров Д.Е. – доктор педагогічних наук, професор, декан Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова;

Ткачук С.І. – доктор педагогічних наук, професор, декан факультету інженерно-педагогічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини;

Голіяд І.С. – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова.

Члени організаційного комітету

- Жерноклеєв І.В.** – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова;
- Кільдерова Л.В.** – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова;
- Лозовецька В.Т.** – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова;
- Маркусь І.С.** – старший викладач кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова;
- Науменко В.Я.** – кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова;
- Олефіренко Т.О.** – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова;
- Харламенко В.Б.** – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова;
- Чернова Т.Ю.** – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова;
- Тропіна М.А.** – секретар кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова.

ПРИВІТАННЯ УЧАСНИКАМ КОНФЕРЕНЦІЇ

meet.google.com/onq-yfid-bxv

Корець Микола Савич, доктор педагогічних наук, проректор із науково-педагогічної та адміністративно-господарчої роботи, професор кафедри загальнотехнічних дисциплін Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова.

Гедзик Андрій Миколайович, доктор педагогічних наук, професор, перший проректор Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Кільдеров Дмитро Едуардович, доктор педагогічних наук, професор, декан Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

Ткачук Станіслав Іванович, доктор педагогічних наук, професор, декан Факультету інженерно-педагогічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

КОРЕЦЬ МИКОЛА САВИЧ, доктор педагогічних наук, проректор із науково-педагогічної та адміністративно-господарчої роботи, професор кафедри загальнотехнічних дисциплін Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова.

ПРОФЕСІЙНА СПРЯМОВАНІСТЬ ТЕХНІЧНИХ
ДИСЦИПЛІН ДЛЯ БАКАЛАВРІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

ТИТАРЕНКО ВАЛЕНТИНА ПЕТРІВНА, доктор педагогічних наук, професор, декан факультету технологій та дизайну Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

ГЕНЕЗА ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ У ПОЛТАВСЬКОМУ
НАЦІОНАЛЬНОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ
ІМЕНІ В. Г. КОРОЛЕНКА

КУРОК ВІРА ПАНАСІВНА, доктор пед. наук, професор, завідувач кафедри технологічної і професійної освіти ГНПУ ім. О. Довженка

ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА ЯК ПІДґРУНТЯ ФОРМУВАННЯ
ТЕХНІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ
ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ

ЛОЗОВЕЦЬКА ВАЛЕНТИНА ТЕРЕНТІЇВНА, доктор педагогічних наук, професор кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ

НИЦАК ІВАН ДМИТРОВИЧ, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри технологічної та професійної освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ТРУДОВОГО
НАВЧАННЯ У КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ
ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ

ПРИГОДІЙ МИКОЛА АНАТОЛІЙОВИЧ, професор, доктор педагогічних наук, завідувач кафедри промислової інженерії та сервісу Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

РОЗВИТОК ПРОСТОРОВОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ
НА ЗАНЯТТЯХ З ГЕОМЕТРИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ

СЛІПЧИШИН ЛІДІЯ ВАСИЛІВНА, доктор педагогічних наук, старший дослідник, доцент кафедри теорії та методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ГРАФІЧНИХ УМІНЬ УЧНІВ
ЗАКЛАДІВ ПРОФЕСІЙНОЇ (ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ)
ОСВІТИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

ЮРЖЕНКО ВОЛОДИМИР ВАСИЛЬОВИЧ, доктор педагогічних наук, професор кафедри теорії і методики технологічної освіти та комп'ютерної графіки ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

ГРАФІЧНІ КОМПОНЕНТИ СТАНДАРТУ
ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ В НОВІЙ
УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

ЯШАНОВ СЕРГІЙ МИКИТОВИЧ, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри інформаційних систем і технологій Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

РОЗВИТОК ІНФОРМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ В УМОВАХ
ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА
ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

КОЛІСНИК-ГУМЕНЮК ЮЛІЯ ІГОРІВНА, докт. пед. наук, старший науковий співробітник, старший викладач кафедри теорії та методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова

ЗАСТОСУВАННЯ НОВИХ ІННОВАЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ
ПРОФЕСІЙНО-ХУДОЖНІХ ДИСЦИПЛІН

Dr hab., prof. UO, **EUGENIA KARCZ-TARANOWICZ**, Uniwersytet
Opolski, Instytut Nauk Pedagogicznych, Polska

WARTOŚCI I PLANY ŻYCIOWE POLSKICH STUDENTÓW
W WARUNKACH ZMIAN SPOŁECZNYCH

Dr hab. inż. **FABIAN ANDRUSZKIEWICZ**, prof. UO, Uniwersytet
Opolski, Instytut Nauk Pedagogicznych, Polska

NAUCZYCIEL KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO WOBEC
WYZWAŃ EDUKACYJNYCH WIELOKULTUROWEGO
ŚRODOWISKA W DOBIE ZAGROŻENIA
EPIDEMIOLOGICZNEGO

Dr hab. prof. UO, **EDWARD NYCZ**, Uniwersytet Opolski, Instytut Nauk Pedagogicznych, Polska

PRZEDSIĘBIORCZY STUDENCI – PROJEKTY
WSPOMAGANIA STUDENTÓW PEDAGOGIKI NA RYNKU
PRACY

ЗАСІДАННЯ СЕКЦІЙ

АНІСІМОВА МАРІЯ ІВАНІВНА, магістрантка групи ІІзСОТм Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М.П. Драгоманова

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДТРИМКА УЧНІВСЬКОЇ
МОЛОДІ ВЧИТЕЛЯМИ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ І
ТЕХНОЛОГІЙ НА ЕТАПІ ВИБОРУ КАР'ЄРНИХ
ОРІЄНТАЦІЙ

БЛЄВИЧ ІГОР ВОЛОДИМИРОВИЧ, доцент, доцент кафедри технологічної і професійної освіти Глухівського Національного педагогічного університету імені Олександра Довженка

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ
ТЕХНОЛОГІЇ ВИКОНАННЯ ТЕХНІЧНОГО РИСУНКА У
ПРОЦЕСІ ПОШУКУ ФОРМИ ДОВБАНО-РІЗЬБЛЕНОГО
ПОСУДУ

БЛЄВИЧ СВІТЛАНА ВІКТОРІВНА, канд. пед. наук, доцент, доцент кафедри технологічної і професійної освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка

РОЛЬ ГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У ФОРМУВАННІ
ПРОЄКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ

БІРУК ВОЛОДИМИР ПИЛИПОВИЧ, ВЧИТЕЛЬ креслення та технологій Красногорівської загальноосвітньої школи І-ІІІ ст. м. Красногорівці Полтавської області, відмінник освіти України, учитель-методист

ДОСВІД НАВЧАННЯ ГРАФІЧНИХ ДИСЦИПЛІН З
ВИКОРИСТАННЯМ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

БОРДЮК ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформаційних систем і технологій Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

АНАЛІЗ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ПЕРШОГО КУРСУ
СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА. ЦИФРОВІ
ТЕХНОЛОГІЇ»

БУДЗЯНІВСЬКА НАТАЛІЯ СТЕПАНІВНА, викладач кафедри теорії та методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова

ГРАФІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ РОЗУМОВОГО
РОЗВИТКУ УЧНІВ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ

ВАЙНТРАУБ МАРК АБРАМОВИЧ, доктор педагогічних наук, професор професор кафедри «теорії та методики професійної підготовки» ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРАЦІЙНОГО ПІДХОДУ ДО
ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ УЧНІВСЬКОЇ ТА
СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

ГОЛІНСЬКА ОЛЕНА, викладач вищої кваліфікаційної категорії, викладач-методист, КЗ КОР «Богуславський гуманітарний фаховий коледж імені І. С. Нечуя-Левицького»

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ
ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ КЕРІВНИКІВ ГУРТКІВ
ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА

ГОЛІЯД ІРИНА СЕМЕНІВНА, кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ЗА
ТЕХНОЛОГІЯМИ ДУАЛЬНОГО І ДИСТАНЦІЙНОГО
НАВЧАННЯ

ГРИЦЕНКО ЛАРИСА ОЛЕКСАНДРІВНА, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики технологічної освіти факультету технологій і дизайну Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

ШЛЯХИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ГРАФІЧНОЇ
КОМПОНЕНТИ ЗА ТЕХНОЛОГІЯМИ ДИСТАНЦІЙНОГО
НАВЧАННЯ

ДИНЬКО ВОЛОДИМИР АНАТОЛІЙОВИЧ, к.пед н., доцент кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

ПЕРСПЕКТИВИ ГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МОЛОДІ В
ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

ДУБНИЦЬКА ОЛЕКСАНДРА МИРОНІВНА, викладач кафедри теорії та методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова

ФОРМУВАННЯ ГРАФІЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ НА
УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ

ДУБОВИК ОКСАНА ВІКТОРІВНА, викладач кафедри теорії та методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова

ФОРМУВАННЯ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ
МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ДВОРІЧНИХ КОЛЕДЖАХ
США

ЩЕНКО СВІТЛАНА МИХАЙЛІВНА, старший викладач кафедри промислової інженерії та сервісу Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ
ТЕХНОЛОГІЧНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ З
ОБЛАДНАННЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СИСТЕМІ
ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ
ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ

КОЗІЄНКО ОЛЕНА ВАСИЛІВНА, викладач кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У
ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦЯ З КОМП'ЮТЕРНОЇ
ГРАФІКИ

КОЗИРОД ОЛЬГА ГЕННАДІЇВНА, аспірантка кафедри теорії і методики технологічної освіти Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

ТЕХНІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ
ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ

КОСЯК ІННА ВАСИЛІВНА, доцент, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри промислової інженерії та сервісу Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

ФОРМУВАННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНО-ГРАФІЧНОЇ
ГРАМОТНОСТІ ЯК НЕОБХІДНИЙ КОМПОНЕНТ
ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ-
ДИЗАЙНЕРІВ

КОРЕЦЬ ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформаційних систем і технологій Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
НОВІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ КУРСУ «ГІДРАВЛІКА, ПНЕВМАТИКА, ТЕРМОДИНАМІКА» ДЛЯ БАКАЛАВРІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

КРИНИЦЬКА ЛЮБОМИРА ЯРОСЛАВІВНА, кандидат пед. наук, викладач кафедри теорії та методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова
ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІКТ В ГРАФІЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ

КУБСЬКА ЛАРИСА ІВАНІВНА, викладач кафедри теорії та методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова
ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ УЧНІВ З ГРАФІЧНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ І ТЕХНОЛОГІЙ

КУЗЬМЕНКО ПАВЛО ІВАНОВИЧ, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри основ виробництва та дизайну факультету технологій і дизайну Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка
ВИКОРИСТАННЯ ПРИКЛАДНИХ ГРАФІЧНИХ ПРОГРАМ ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ «ПРОЕКТУВАННЯ МЕБЛЕВИХ ВИРОБІВ»

ЛИТВИН ОЛЬГА МИКОЛАЇВНА, кандидат педагогічних наук, доцент Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка
ФОРМУВАННЯ ГРАФІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ

ЛУКАШЕНКО КАТЕРИНА ВІКТОРІВНА, аспірант кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ, ЯК ЗАПОРУКА ВЛАСНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

МАКАРЕНКО ЛЕСЯ ЛЕОНІДІВНА, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри інформаційних систем і технологій Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
МОДУС ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ФОРМУВАННІ ГРАФІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

МАРКУСЬ ІРИНА СЕРГІЇВНА, старший викладач кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

МАРЧЕНКО СТАНІСЛАВ СЕРГІЙОВИЧ, кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри технологічної і професійної освіти, Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка
ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ПРОФЕСІЙНОЇ І ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ В ЕПОХУ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

МАТІЙКІВ ІРИНА МИКОЛАЇВНА, кандидат психологічних наук, старший дослідник, доцент кафедри теорії та методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова
ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

МИРОНЕНКО ТЕТЯНА ВОЛОДИМИРІВНА, аспірантка кафедри основ виробництва та дизайну Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка
РЕКЛАМНА ГРАФІКА В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

НАЗАРЕНКО АНАСТАСІЯ ВІКТОРІВНА, аспірант кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ НАВЧАННЯ ІНФОРМАТИКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ

НЕСТЕРЕНКО АЛЬОНА СЕРГІЇВНА, аспірант кафедри ТПТПО ДВНЗ «ДДПУ»

ДО ПИТАННЯ ПРО ДИДАКТИЧНІ УМОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ
ПРИНЦИПІВ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ОСВІТИ НА УРОКАХ
ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ

НОГА АНАСТАСІЯ СЕРГІЇВНА, магістрантка групи 11СОТм Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М.П. Драгоманова

РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ГРАФІЧНІЙ
ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ

ОЛЕФІРЕНКО ТАРАС ОЛЕКСІЙОВИЧ, кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету педагогіки і психології Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

ХАРЛАМЕНКО ВАЛЕНТИНА БОРИСІВНА, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ
ПРОФОРІЄНТОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ
МАЙБУТНЬОГО УЧИТЕЛЯ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ В
ПРОЦЕСІ ЙОГО ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЇ

ОРЛОВА НАТАЛІЯ СТАНІСЛАВІВНА, асистент кафедри та дизайну Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

ВИКОРИСТАННЯ КОНТЕКСТНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ
НАВЧАННЯ ПРИ ВИКОНАННІ СТИЛІЗОВАНИХ
ЗОБРАЖЕНЬ ФІГУРИ ЛЮДИНИ

ПУЗИРЕНКО ЯРИНА ВАСИЛІВНА, кандидатка філологічних наук, доцентка, доцентка кафедри культурології, Національний університет біоресурсів і природокористування України

ГРАФІЧНІ ТЕХНІКИ У РОБОТІ СТУДЕНТСЬКОЇ
ХУДОЖНЬОЇ СТУДІЇ «ГОЛОСІЇВСЬКА ПАЛІТРА»

РИСЬ ОКСАНА ОЛЕКСАНДРІВНА, асистент кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ НАРИСНОЇ
ГЕОМЕТРІЇ І КРЕСЛЕННЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ
МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ І
ТЕХНОЛОГІЙ

САВЕНКОВ ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ, старший викладач кафедри інформаційних систем і технологій Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

ЗАСТОСУВАННЯ ПРОГРАМ ДЛЯ СКЛАДАННЯ
ГРАФІЧНИХ ЗОБРАЖЕНЬ ЕЛЕКТРОННИХ СХЕМ ПРИ
ВИВЧЕННІ ЦИФРОВОЇ СХЕМОТЕХНІКИ (НА ПРИКЛАДІ
ПРОГРАМИ PROFICAD)

САВЕНКО ІГОР ВАСИЛЬОВИЧ, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри основ виробництва та дизайну Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

ОСНОВИ ДИЗАЙНУ ЯК КОМПОНЕНТ ПІДГОТОВКИ
ФАХІВЦЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

САВЧЕНКО АНАСТАСІЯ ГРИГОРІВНА, аспірантка кафедри теорії і методики технологічної освіти Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

ТЕОРЕТИКО-ПЕДАГОГІЧНА СПАДЧИНА ВІКТОРА
КОСТЯНТИНОВИЧА СИДОРЕНКА

СЕМЕРЕНКО ЖАННА МИКОЛАЇВНА, аспірант кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

РОЛЬ І МІСЦЕ КОМП'ЮТЕРНОГО ДИЗАЙНУ В ПРОЦЕСІ
ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ
ТЕХНОЛОГІЙ

СЛАБОШЕВСЬКА ТЕТЯНА МИКОЛАЇВНА, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформаційних систем і технологій Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНИХ ЗДІБНОСТЕЙ
МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ В
ПРОЄКТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАСОБАМИ МУЛЬТИМЕДІА
ТЕХНОЛОГІЙ

СРІБНА ЮЛІЯ АНАТОЛІВНА, кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри теорії і методики технологічної освіти Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

ВИКОРИСТАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІД
ЧАС ВИВЧЕННЯ КУРСУ «ОСНОВИ ДИЗАЙНУ»

ТИТАРЕНКО ВАЛЕРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри теорії і методики технологічної освіти Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ І КРЕСЛЕННЯ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

ТИТАРЕНКО ОЛЬГА ОЛЕКСАНДРІВНА, кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри теорії і методики технологічної освіти Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка
НАУКОВИЙ ДОРОБОК ПРОФЕСОРА ВІКТОРА СИДОРЕНКА: НАДБАННЯ ТА ВИЗНАННЯ

ТКАЧЕНКО ЛЮДМИЛА АНАТОЛІВНА, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформаційних систем і технологій Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
ВИКОРИСТАННЯ РІВНЕВИХ ТЕСТІВ У ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ

ТРОПАК БОГДАН СЕРГІЙОВИЧ, аспірант, асистент кафедри технологічної і професійної освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка
ЦИФРОВА ГРАМОТНІСТЬ В КОНТЕКСТІ ГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ

ТРОПІНА МАРІЯ АНДРІВНА, студентка IV курсу, спеціальності «Професійна освіта: Комп'ютерні технології» Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
ТЕХНОЛОГІЯ ВЕБ-КВЕСТУ ТА БЛОГ-КВЕСТУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

УЛИЧ АНДРІЙ ІВАНОВИЧ, аспірант кафедри технологічної та професійної освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
ПРОФЕСІЙНО-ГРАФІЧНІ ВМІННЯ ВЧИТЕЛЯ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ ПОКАЗНИК ГРАФІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦЯ

ФЕДОРЕНКО ІГОР ВАСИЛЬОВИЧ, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформаційних систем і технологій Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ КОМУНІКАЦІЇ В УМОВАХ ВІДДАЛЕНОГО НАВЧАННЯ: ТЕХНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

ХАРЛАМЕНКО ВАЛЕНТИНА БОРИСІВНА, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова

ФОРМУВАННЯ СТІЙКОГО ТИПУ КАР'ЄРИ У
МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЗАСОБОМ МОДЕЛЮВАННЯ
ОСВІТНЬОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

ХЛОПОВ АНДРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, кандидат фізико-математичних наук, доцент, завідувач кафедри виробничо-інформаційних технологій та безпеки життєдіяльності Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ
ПРОСТОРОВОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ
ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ

ХОРУЖЕНКО ТЕТЯНА АНАТОЛІЇВНА, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри технологічної та професійної освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка

ЗМІСТ ГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ
УЧИТЕЛІВ РУЧНОЇ ПРАЦІ У ГЛУХІВСЬКОМУ
УЧИТЕЛЬСЬКОМУ ІНСТИТУТІ НАПРИКІНЦІ ХІХ – НА
ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ

ЧЕРНОВА ТЕТЯНА ЮРІЇВНА, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, кандидат педагогічних наук

ПІДГОТОВКА ПЕДАГОГІВ-КОУЧІВ НА ІНЖЕНЕРНО-
ПЕДАГОГІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ НПУ ІМЕНІ М. П.
ДРАГОМАНОВА

ЧЕРНЯВСЬКИЙ ТАРАС ВІКТОРОВИЧ, аспірант кафедри теорії і методики технологічної освіти Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

ІКТ ТЕХНОЛОГІЇ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО
ВЧИТЕЛЯ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ

ШЕВЕЛЬ БОРИС ОЛЕКСАНДРОВИЧ, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри технологічної і професійної освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка

АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ ФОРМУВАННЯ ГРАФІЧНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ
ІКТ

ШЕВЧЕНКО ЮЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА, аспірантка 1-го року навчання, кафедри загальнотехнічних дисциплін та охорони праці НПУ імені М. П. Драгоманова

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ
ОСОБИСТІСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО
ВЧИТЕЛЯ В ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ
КАР'ЄРИ

ШЕРЕМЕТЬЄВА СВІТЛАНА ГЕННАДІЇВНА, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ КОУЧИНГОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

ШПИЛЬОВИЙ ЮРІЙ ВІКТОРОВИЧ, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри інформаційних систем і технологій Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ 3D-МОДЕЛЮВАННЯ
МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ПРОФЕСІЙНОГО
НАВЧАННЯ

ЮЩЕНКО АЛЬОНА ПЕТРІВНА, кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри інформаційних систем і технологій Інженерно-педагогічного факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ
ПІДПИСІВ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО
СУСПІЛЬСТВА

ЯКИМОВИЧ ТЕТЯНА ДМИТРІВНА, кандидат пед. наук, старший дослідник, доцент кафедри теорії та методики технологічної освіти, креслення та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету НПУ імені М. П. Драгоманова

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ МЕТОДИК НАВЧАННЯ
ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ УЧАСНИКІВ

VII Міжнародної науково-практичної конференції
пам'яті член-кореспондента НАПН України Віктора Костянтиновича Сидоренка
«Актуальні питання графічної підготовки:
теорія, практика та шляхи розвитку»

29 травня 2021 року, м. Київ

ЗМІСТ

Голінська О. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ КЕРІВНИКІВ ГУРТКІВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА	22
Голіяд І. Тропіна М. ТЕХНОЛОГІЯ ВЕБ-КВЕСТУ ТА БЛОГ-КВЕСТУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ	25
Іщенко С. ДИДАКТИЧНІ КАТЕГОРІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ З ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	30
Колісник-Гуменюк Ю. ЗАСТОСУВАННЯ НОВИХ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПРОФЕСІЙНО-ХУДОЖНІХ ДИСЦИПЛІН	33
Лукашенко К. ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ, ЯК ЗАПОРУКА ВЛАСНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	37
Орлова Н. ВИКОРИСТАННЯ КОНТЕКСТНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ПРИ ВИКОНАННІ СТИЛІЗОВАНИХ ЗОБРАЖЕНЬ ФІГУРИ ЛЮДИНИ.....	41
Пузиренко Я. ГРАФІЧНІ ТЕХНІКИ У РОБОТІ СТУДЕНТСЬКОЇ ХУДОЖНЬОЇ СТУДІЇ «ГОЛОСІЇВСЬКА ПАЛІТРА».....	45
Семеренко Ж. РОЛЬ І МІСЦЕ КОМП'ЮТЕРНОГО ДИЗАЙНУ В ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ.....	47
Харламенко В. Олефіренко Т. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ПРОФОРІЄНТОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНЬОГО УЧИТЕЛЯ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ЙОГО ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЇ	51
Шевченко Ю. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТІСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ В ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КАР'ЄРИ.....	56
Юрженко В. ГРАФІЧНІ КОМПОНЕНТИ СТАНДАРТУ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ	60

*Олена Голінська,
викладач вищої кваліфікаційної категорії, викладач-методист,
КЗ КОР «Богуславський гуманітарний фаховий коледж
імені І.С. Нечуя-Левицького»*

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ КЕРІВНИКІВ ГУРТКІВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА

gollena76@ukr.net

Сучасна молодь потребує вчителів, керівників гуртків готових змінюватись та пристосовуватись до нових потреб життя, оперувати й управляти інформацією, активно діяти, швидко приймати рішення, навчатись упродовж життя.

А це залежить не тільки від отриманих знань, умінь і навичок, а від якостей, якими, повинен володіти майбутній фахівець в процесі педагогічної діяльності, які необхідно щодня, щохвилини розвивати, це такі якості як: загальна освіченість, гнучкість мислення (це здібність швидко і легко знаходити нові стратегії вирішення проблеми, встановлювати асоціативні зв'язки і переходити), самостійна робота (це опрацювання різної літератури, створення тестів, кросвордів, ребусів), креативне мислення (спосіб мислення, при якому повинні відрізнити інформацію від фактів, а з урахуванням нових реалій, основні навички креативного мислення - генерування ідей, відкритість до нового, уява, цікавість та розсудливість), гнучкість у застосуванні знань, досвіду і методів, вміння слухати, організаційні здібності, упевненість у собі, освоєння професійної техніки, здатність брати на себе відповідальність, знання методів (методична компетентність), здатність вирішувати проблеми, вміння працювати в команді, здатність опрацювати масу інформації, володіння інформаційними технологіями.

Вагоме значення також у підготовці фахівців мають галузеві компетентності, які формуються в результаті оволодіння змістом певного курсу дисциплін, а також предметні компетенції. Якщо питання формування і

розвитку комунікативної, інформаційної та інших загальнонаукових компетентностей знайшли своє відображення у сучасних педагогічних дослідженнях, то формування графічної компетентності майбутнього вчителя, керівника гуртка залишилося майже поза увагою.

Формування графічної компетентності: графічні знання, уміння і навички, розумові здібності (критичне, образно-графічне, технічне творче мислення), комунікативні, методологічні здібності, самостійність, позитивне ставлення до професії, що в підсумку складає графічну компетентність майбутнього вчителя, керівника гуртка.

Важливу роль відіграє також проектно-технологічна компетентність – це здатність студента застосовувати техніко-технологічні знання, уміння, навички, способи мислення та особистий досвід у процесі роботи над проектом. Ця компетентність виявляється у здатності студента визначати завдання проекту, планувати і здійснювати дослідну, пошукову, технологічну діяльність, які обумовлені темою і завданнями проекту.

Інноваційні технології – це цілеспрямований системний набір прийомів, засобів організації навчальної діяльності, що охоплює весь процес навчання від визначення мети до одержання результатів. В ході проведення гурткових занять доцільно використовувати різноманітні інтерактивні форми та методи навчання, такі, як: мікрофон, робота в парах, інформаційна довідка, коло ідей, діалог, мозковий штурм, незакінчене речення, діалогічні ситуації. Проведення занять в ігровій формі вчить учнів об'єктивно мислити, робити правильні висновки та узагальнення.

Нові інформаційні технології мають великий спектр можливостей для вдосконалення освітнього процесу і системи освіти в цілому. Наявність знань та вмінь з інформаційних технологій є основною вимогою для випускника фахового коледжу.

Використання на гурткових заняттях ІКТ має багато переваг, це і значна економія часу, об'єктивна і комплексна перевірка знань, аргументована

мотивації до навчання, цікавість до освітнього процесу, можливість обирати особистий темп роботи, самостійність роботи.

Завдяки використанню мультимедійних засобів легко поєднувати пізнавальну, ігрову, експериментальну та дослідницьку роботу. Якщо раціонально використовувати інформаційні технології, то скорочується час вивчення теоретичного матеріалу, з'являється більше часу на практичну діяльність.

Використання інформаційних технологій під час гурткових занять вирішує низку дидактичних питань, спрямованих на більш глибоке засвоєння змісту навчального матеріалу, використання наочності, організацію творчої діяльності.

Завдяки мультимедійним засобам, можна демонструвати й аналізувати прийоми виконання технологічних операцій, їх послідовність, спостерігати за процесом зміни об'єкту, будувати креслення, створювати проекти, також розвивати уважність, спостережливість, зосередженість, які є важливими для креативної особистості.

Найбільшого використання набули такі програми, як, PhotoShop, CorelDRAW, 3D studio MAX, та ін., та стандартні програми Power Point, текстовий редактор Word, Excel. Великим попитом також користується інтернет-сервіс мультимедійних дидактичних вправ LearningApps, який призначений для розробки інтерактивних завдань, дає змогу перевірити і закріпити знання в ігровій формі, що сприяє формуванню пізнавального інтересу.

Інтерактивні технології сприяють підвищенню інтересу до навчання, розкривають широкі перспективи активізації і розвитку технічного мислення, креативного мислення, виховують в них потребу до самовдосконалення та саморозвитку та забезпечують високий рівень знань.

Бібліографія:

1. Коберник О. Дидактичні основи сучасного уроку трудового навчання / Олександр Коберник // Трудова підготовка в закладах освіти. – 2003. – № 2.

2. Коберник О. М. Інноваційні педагогічні технології у трудовому навчанні: навч.-метод. посібник – У.: СПД Жовтий, 2008. – 212 с.
3. Наволокова Н.П., Андреева В.М. Практична педагогіка для вчителя. – Х.:Основа, 2009. – 120 с.

*Ірина Голіяд,
к.пед.н., професор,
завідувач кафедри теорії і методики технологічної освіти,
креслення та комп'ютерної графіки
Інженерно-педагогічного факультету*

*Марія Тропіна,
студентка IV курсу,
Спеціальності «Професійна освіта:
Комп'ютерні технології»
Інженерно-педагогічного факультету*

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

ТЕХНОЛОГІЯ ВЕБ-КВЕСТУ ТА БЛОГ-КВЕСТУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

goliyad-ktnk@ukr.net
mari.nort/18@gmail.com

Одним із найбільш перспективних шляхів удосконалення підготовки студентів, озброєння їх необхідними знаннями, вміннями і навичками є впровадження новітніх педагогічних технологій, які допомагають викладачу мотивувати студентів до навчання та ефективно опанувати обрану професію. Технологічний підхід у навчанні передбачає чітку постановку викладачем мети, підготовку навчальних матеріалів, організацію освітнього процесу та підвищення його результативності, інтенсивності, інструментальної та технічної насиченості. Педагогічним технологіям відводиться провідне місце в

педагогічній системі, бо вони завжди мають позитивний результат у процесі сумісної роботи викладачів та студентів.

Оновлення освіти все складніше здійснювати традиційними педагогічними технологіями. Найбільш ефективними в плані актуалізації пізнавальної активності є інтерактивні технології навчання.

Веб-квест – сучасна технологія навчання, за допомогою якої педагог отримує дієвий спосіб формування мотивації навчання, творчого осмислення матеріалу, ретельного закріплення знань [1]. Власне поняття «квест» позначає гру, що вимагає від гравця рішення розумових завдань для просування сюжету. Ідея розроблення веб-квестів належить американським дослідникам, які визначають веб-квест як дослідницьку довідково-орієнтовану діяльність, в результаті якої студенти здійснюють пошук інформації, використовуючи Інтернет-ресурси.

Можливості застосування веб-квестів у навчальному процесі активно вивчають зарубіжні та вітчизняні науковці, але їх погляди щодо визначення та розкриття сутності веб-квестів різняться: процес пошуку інформації, гру, проблемне завдання, вид дослідницької діяльності, освітній сайт, технологію навчання, форму організації навчальної діяльності, засіб навчання тощо [2].

Враховуючи той факт, що у закладах освіти неабияке місце займає дослідницька робота, заслуговує на увагу інтеграція проектної технології з використанням Інтернет і рольових ігор. Такий вид проектів називають веб-квестом, який поєднує в собі ідеї проектного методу та ігрових технологій засобами Веб-технологій.

Сьогодні все більшої популярності набувають освітні квести. Веб-квест – це освітня технологія, в рамках якої педагог формує інтерактивну пошукову діяльність студентів, задає параметри цієї діяльності, контролює її і визначає тимчасові межі. Така технологія розвиває комунікативність, лідерські якості кожного учня, підвищує не тільки мотивацію до процесу отримання знань, а й відповідальність за результати власної діяльності [3]. Технологія веб-квест дозволяє реалізувати наочність, мультимедійність та інтерактивність навчання.

При реалізації даного підходу педагогічний працівник стає консультантом, організатором і координатором навчально-пізнавальної, проблемно-орієнтованої та дослідницької діяльності студентів.

Як освітня технологія веб-квест спирається на такий підхід до навчання, в процесі якого студенти не отримують готових відповідей або рішень, а самостійно працюють з навчальною інформацією, вирішують поставлену перед ними задачу та формують нові знання. Онлайн-середовище дає учням можливість самим контролювати темп, час, освітній маршрут і місце навчання. Викладачем створюються умови для самостійної розумової і творчої діяльності студентів і підтримується їх ініціатива.

Створення веб-квеста складається з наступних етапів: визначається педагогічна проблема; сформулюються завдання; знаходяться в Інтернеті необхідні з теми знання ресурси; визначаються критерії оцінки результатів роботи; розробляється сценарій, обирається платформа для розміщення. Підсумком веб-квесту може бути презентація, web-сторінка чи сайт.

У статті зроблена спроба систематизувати результати здійсненого аналізу науково-методичної літератури, публікацій, матеріалів конференцій, семінарів, вебінарів, щодо можливості використання онлайн-сервісів, за допомогою яких можна створити веб-квести або різні інтерактивні завдання для їх наповнення [4, 5, 6]:

Сервіс Genial.ly – багатофункціональний онлайн-сервіс для створення інтерактивних завдань, пропонує велику колекцію шаблонів дидактичних ігор. Викладачу достатньо лише вибрати відповідний шаблон і додати потрібні завдання.

Сервіс Learnis.ru – багатофункціональна освітня платформа для створення інтерактивних завдань. Дозволяє створювати квести у яких перед гравцями ставиться завдання вибратися з кімнати, використовуючи різні предмети, знаходячи підказки і вирішуючи логічні задачі. Підказками можуть бути відповіді на завдання, які необхідно розв'язати для просування по сюжету

квесту. Таким чином, педагог, додаючи зміст своєї дисципліни, робить квест освітнім і захоплюючим.

Сервиси Google:

Сервіс Google Малюнок – дозволяє створити ігрове поле для веб-квесту. Додаткові малюнки можуть стати інтерактивними і служити своєрідними етапами веб-квесту.

Google Презентація – дозволяє організувати спільну роботу з формування команд для веб-квесту.

Google Сайт – дозволяє створити веб-квест, який складається з декількох етапів, розмістити посилання на додаткові джерела, додати різноманітні завдання.

Викладачам на допомогу прийшов чудовий сервіс Classtime, який виконує роль універсального асистента для проведення квестів. Використовуючи даний сервіс, для підвищення мотивації та активності студентів, квест можна провести у поєднанні з QR-кодами.

Веб-квест може охоплювати окрему проблему, навчальний предмет, тему, а може бути міжпредметним.

Блог-квести – мультимедійні Веб-технології, що дозволяють організувати віртуальне навчальне середовище для розв'язування різного роду педагогічних задач. З їх допомогою, здійснюється інтерактивне спілкування суб'єктів освітнього процесу що спрямовано на розвиток у студентів навичок аналітичного і творчого мислення; вміння працювати в команді; вміння шукати і відбирати необхідну інформацію і представляти її у зручному для сприйняття форматі [7].

Як зазначають деякі дослідники: Р. Гуревич, М. Кадемія, О. Шестопалюк та інші - Блог-квест поєднує в собі ідеї проєктного методу та ситуативних технологій засобами веб-технологій та Інтернет-ресурсів, що не потребують від розробників знання мов програмування, якій органічно сполучається з корпоративним підходом до навчання і передбачає розв'язання проблеми, які не обмежуються однією темою.

Блог-квест містить тематичні проекти за технологією веб-квест і за своєю структурою подібні до веб-квестів та містять: вступ; завдання; ролі; критерії оцінювання; посилання на статті та інші джерела в Інтернеті; інформаційний матеріал відповідно до теми Блог-квесту.

Блог-квести створюють на безкоштовній платформі Blogger, яка є однією з найпоширеніших послуг Google.

Характерними особливостями Блог-квесту, що відрізняють його від інших технологій, зокрема від методу проєктів, є наступні: насамперед заздалегідь визначаються ресурси, в яких є інформація, необхідна для розв'язання проблеми. По-друге, Блог-квест однозначно визначає порядок дій, який має виконати студент для одержання необхідного результату. По-третє, обов'язковою складовою цієї технології є перелік тих знань, умінь і навичок, які можуть набути студенти після виконання даних Веб-квестів, що входять до цього Блог-квесту.

Блог-квести та Веб-квести розвивають і удосконалюють предметну, соціальну, цифрову та інші компетентності суб'єктів освітнього процесу.

Застосування сучасних інформаційних технологій розширює потенційно можливі межі реалізації освітнього процесу та сприяє створенню змішаного освітнього середовища, у якому студенти перетворюється на активного учасника навчального процесу, а викладачі діють як експерти й консультанти, допомагаючи аналізувати та вирішувати його проблеми.

Бібліографія:

1. Цодікова Н. Веб-квест як форма організації самостійної роботи студентів: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/17_AVSN_2012/Pedagogica/2_112539.doc.htm.

2. Жигайло О., Вівсик О. Особливості організації і методики проведення позакласної роботи з математики з використанням елементів квест-технологій. /О.Жигайло О. Вівсик // Науковий збірник «Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького

державного педагогічного університету імені Івана Франка», 2018, Том 18, № 18, с. 87-94

3. Кадемія М. Використання Веб-квестів у процесі підготовки вчителя технології: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/434/1/Kademija.pdf>. –

4. Зубехіна Т. Використання технології веб-квест в електронному навчанні /Т. В. Зубехіна// Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: зб. наук. пр. / Запоріжжя: КПУ, 2019. Вип. 66. 184 с. Т. 1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pedagogy-journal.kpu.zp.ua/archive/2019/66/part_1/36.pdf

5. Руденко Н.М., Широков Д.Л. Застосування веб-квест-технології у підготовці майбутніх учителів початкової школи /Н.Руденко Д. Широков// Науковий журнал «Молодий вчений», 2020, 176 с., С - 151-157

6. Гладун М. А. Сучасні онлайн інструменти інтерактивного навчання як технологія співробітництва / М. А. Гладун, М. А. Сабліна.

7. Романова Г. М., Підготовка педагогічних працівників професійно-технічних навчальних закладів до застосування веб-квестів - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://core.ac.uk/download/pdf/32310062.pdf>

*Світлана Іщенко,
старший викладач кафедри промислової інженерії та сервісу
Інженерно-педагогічного факультету
Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова*

**ДИДАКТИЧНІ КАТЕГОРІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ
ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ З ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

s.m.ischenko@npu.edu.ua

Розв'язуючи проблеми навчання, ми неодмінно торкаємося змісту і цілей навчання, методів, засобів і організаційних форм навчання. Вони взаємодіють одне з іншим, один одного зумовлюють, отже утворюють цілісну сукупність, яка

складається з названих вище елементів. Ця сукупність і є дидактичною системою. Її ще можна було б назвати дидактично методичною, оскільки вивчення будь якої теми, будь якого навчального матеріалу на стадії планування процесу навчання і його реалізації здійснюється за участі даної системи [2]. Взаємозв'язок між основними дидактичними категоріями як структурними компонентами цілісного дидактичного процесу відображені на рис. 1.

Аналізуючи ланцюжок категорій, вказаний на рис. 1.3 «зміст» – «методика» – «система» – «технологія», з огляду на їх дидактичну роль у практиці навчання технологічного обладнання харчової галузі майбутніх педагогів професійного навчання, відзначимо наступе:

- «Зміст навчальних дисциплін» ґрунтується на формуванні і систематизації його логічної структури, що являє собою методологічним підґрунтям для наступних проєктних рішень з методичної і технологічної побудови навчальної дисципліни. У структуруванні змісту навчального матеріалу дисциплін існує багато серйозних дидактичних проблем, які насамперед полягають у тому, що необхідно велику кількість навчальної інформації подати не просто у стислому вигляді, а у тому, щоб, навчити студентів креативному мисленню та професійній мобільності. Це вимагає в свою чергу створення гнучкої системи трансформації і подачі наукової інформації у навчальну, таким чином, щоб відповідала вимогам до структурування змісту навчального матеріалу, а саме – створення його логічної структури, яка ґрунтується на формуванні і систематизації змісту [1].

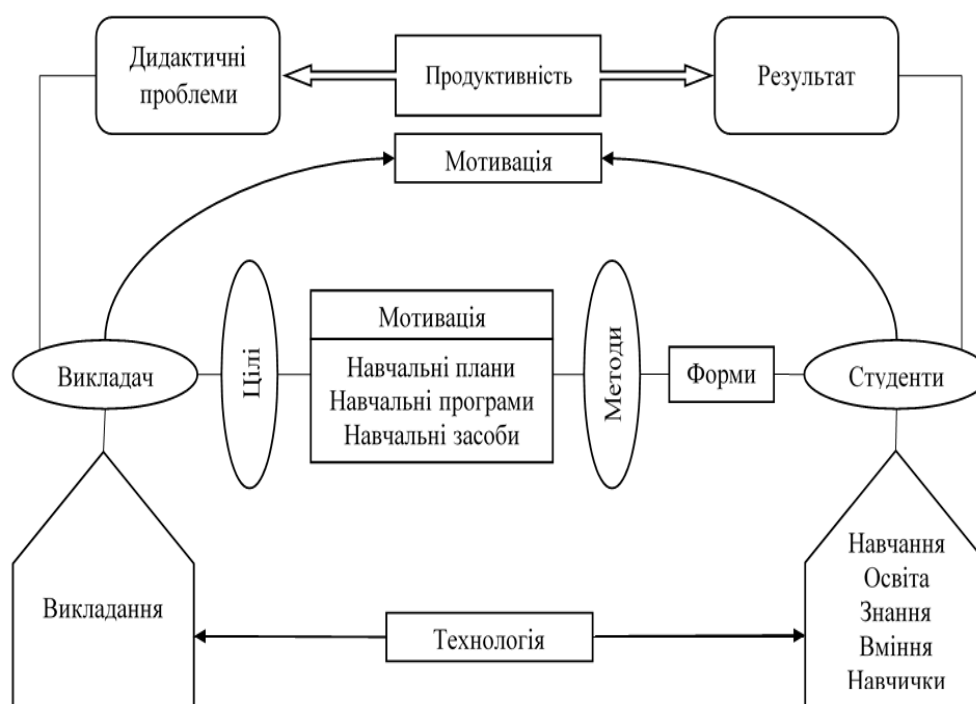

Рис. 1. Ланцюжок між основними дидактичними категоріями професійної підготовки педагогів професійного навчання з харчових технологій

- Формування технологічних компетентностей характеризує теоретичний рівень інтерпретації дидактичної системи. На цьому рівні закладаються проєктні рішення щодо реалізації певної стратегії і тактики оперування навчальним матеріалом з опорою на методи організації навчального процесу в межах визначеного змісту дисципліни [2].

- «Система навчання дисципліни» визначає системний рівень категоріальної інтерпретації і виявляється у комплексі вимог та адаптаційних заходів для роботи зі змістом дисципліни в певних навчальних умовах. Цей рівень дидактичної інтерпретації є обов'язковим у методичному проєктуванні, оскільки відмінність педагогічних і організаційних умов, на функціонування яких орієнтується формування технологічних компетентностей дисципліни, обов'язково має враховуватися під час її розробки.

- «Технологія навчання дисципліни» презентує технологічний рівень реалізації формування технологічних компетентностей і може інтерпретуватися у плані практичної здійсненності процесу навчання технологічного обладнання галузі [1].

Отже, вичення обладнання харчової галузі майбутніми педагогами професійного навчання буде репродуктивним та матиме високий кінцевий результат, при впровадженні сучасних методів, засобів та також технологій навчання.

Бібліографія:

1. Іщенко С. М Структура та зміст професійної підготовки педагогів професійного навчання з харчових технологій. Наукові записки. Серія : Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти. Кропивницький : РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2017. Випуск 11. Частина 3. С. 104-106.
2. Іщенко С. М., Корець М. С. Формування технологічних компетентностей у майбутніх педагогів професійного навчання при вивченні обладнання харчової галузі. Наукові записки. Серія : педагогічні науки. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2020. Випуск 148. С. 87-91.
3. Малафійк І. В. Дидактика: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Рівне : РДГУ, 2003. 470 с.

*Юлія Колісник-Гуменюк,
д.пед.н., старший науковий співробітник, старший викладач
кафедри теорії та методики технологічної освіти, креслення
та комп'ютерної графіки Інженерно-педагогічного факультету
Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова*

ЗАСТОСУВАННЯ НОВИХ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПРОФЕСІЙНО-ХУДОЖНІХ ДИСЦИПЛІН

Враховуючи особливості системи професійно-педагогічної підготовки і специфіку педагогічної діяльності вчителів професійно-художніх дисциплін,

вважаємо, що актуальним у підготовці майбутніх вчителів до інноваційної педагогічної діяльності є створення інноваційного освітнього середовища вищого навчального закладу.

Внутрішня структура професійної ідентичності сучасного українського вчителя не завжди узгоджується з потребами сучасного суспільства, що кардинально змінюється, тому успіх діяльності викладача завжди проявляється в основних компонентах: конструктивній діяльності (добір художнього, дидактичного матеріалу; вибір засобів, методів, прийомів, необхідних для реалізації художньо-педагогічного процесу); комунікативній (уміння встановлювати контакт, організовувати діяльність в художньо-творчому процесі); прогностичній (здатність до накопичення знань про мистецтво, уміння працювати з джерелами, ілюстраціями, слайдами); прикладній (спрямованість на розвиток художніх здібностей і вмінь).

Професійна ідентичність є необхідною складовою професійного розвитку особистості. Формуючи професійну ідентичність майбутні педагоги створюють власний стиль роботи, усвідомлюють свої професійні можливості. Майбутній викладач стає суб'єктом індивідуального професійного розвитку, а сама підготовка здійснюється з позиції формування його особистісно-професійної «Я – концепції» [1, с.17], яка змушує викладача володіти новітніми методиками, що стимулюють конструктивно-критичне мислення, розвивають особистий пізнавальний потенціал студентів, комунікативні вміння і навички.

Психологи: Л. Виготський і Т. Рібо, здійснивши аналіз пізнавальних психічних процесів прийшли до заключення, що стійкість уваги дорослої людини на одному типі діяльності зберігається протягом 15-20 хвилин, потім концентрація уваги падає [2, с.170]. Тому досвід показав, що можна бути професійно-компетентним викладачем, вільно орієнтуватись у предметній сфері, системно сприймати і діяти у педагогічній реальності, уміти узагальнювати і передавати свій досвід іншим колегам, бути здатним до рефлексії, володіти сучасними новітніми технологіями, але при цьому не досягати вагомого і якісного результату в учінні.

Процес навчання потребує напруженої розумової роботи студента його активної участі в навчальному процесі. Самі по собі, пояснення й демонстрація не дадуть справжніх, стійких знань. Цього можна досягти тільки за допомогою активного, інтерактивного навчання, яке сприяє процесу розкриття пізнавальних можливостей студентів, створенню умов для розвитку їх системи цінностей.

Використання інтерактивних технологій на заняттях сприяє активізації: уваги; мислення; уяви; сприйняття; пам'яті; творчих здібностей; пізнавальних інтересів, що являється пріоритетною метою навчально-виховного процесу і в свою чергу забезпечує активний розвиток пізнавального інтересу молоді, підвищують успішність навчання, забезпечують повноцінний інтелектуальний і фізіологічний розвиток. Таким чином, використання інтерактивних технологій в навчальному процесі допомагає сформувати новий стиль між відносинами в учбовому колективі, коли процес передачі інформації йде не від однієї особи до багатьох, а від всіх до всіх.

Інтерактивне навчання дозволяє різко збільшити процент засвоєння матеріалу, оскільки впливає не лише на свідомість студента, а й на його почуття та волю; допомагає розвитку критичного мислення, розвиває дослідницькі та творчі здібності, вміння працювати з автентичним матеріалом і робити власні висновки, формує навички публічних виступів, підвищує особистісну самооцінку, формує навички самонавчання та самоорганізації, підвищує мотивацію студентів до навчання та самонавчання, урізноманітнює форми роботи з матеріалом. Інтерактивне навчання охоплює всі форми організаційно-виховної та навчальної діяльності, які базуються на основі дидактичних принципів: принцип психологічної комфортності, принцип творчості, принцип діяльності, принцип цілісного уявлення про оточуючий світ, принцип варіативності, принцип безперервності.

Аналіз практики інтерактивної педагогічної взаємодії дозволив виділити її провідні ознаки й інструменти, серед яких: полілог, діалог, мисленнева діяльність, смислотворчість, міжсуб'єктні відносини, свобода вибору, створення ситуації успіху, позитивність і оптимістичність оцінювання, рефлексія тощо. Усі

названі ознаки інтерактивної педагогічної взаємодії доповнюють одна одну, інтегруються в єдиний комплекс атрибутів, що становлять змістову та технологічну основу використання в педагогічному процесі інтерактивних методів. Чим більш активною є роль студентів у процесі пізнання, тим більше інформації ними засвоюється.

Удосконалення професійної підготовки майбутніх викладачів професійно-художніх дисциплін, динамічність навчального процесу, виникнення нових концептуальних підходів до організації, змісту та методів навчання, які б відображали сучасний рівень знань студентів та правильне їх використання дало б змогу сприяти підвищенню ефективності професійної підготовки майбутніх викладачів та становленню їх розвитку та професіоналізму.

Бібліографія:

1. Пехота О. М. Індивідуальність учителя: теорія і практика: Навчальний посібник. – Вид. 2-ге, перероб. і доп. – Миколаїв: ТОВ «Фірма «Іліон», 2009 – 272 с.
2. Университетское образование: от эффективного преподавания к эффективному учению : материалы Респ. науч.- практ. конф., Минск, 1-3 марта 2001 г./ Белорус. гос. ун-т, Центр проблем развития образования; редкол.: Д. И. Губаревич [и др.]. — Минск, 2002. — 288 с.

*Катерина Лукашенко,
аспірантка 2-го року навчання
кафедри теорії і методики технологічної освіти,
креслення та комп'ютерної графіки
Інженерно-педагогічного факультету
Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова*

ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ, ЯК ЗАПОРУКА ВЛАСНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

Практична підготовка майбутнього вчителя трудового навчання та технологій завжди була актуальною. Починаючи з початку 70-х років стало на часі підняття питання якості підготовки майбутніх учителів трудового навчання та технологій. З 70-х років до теперішнього часу необхідність у якісній підготовці вчителів трудового навчання не зникло а тільки зростає. У зв'язку з технічним прогресом ХХ-ХХІ століття були незначні спади в підготовці майбутніх учителів трудового навчання та технологій за рахунок максимальної автоматизації всіх процесів на підприємствах світу. Відповідно до тенденції максимальної автоматизації на різних щаблях виробництва й в освітньому процесі призвело до зростання попиту саме на вчителів трудового навчання. Кваліфікований фахівець не знаючи елементарних параметрів, як саме має бути виріб, після виходу із того ж конвеєра і відповідно побачити помилку у виробі, чи помітити помилку в проектуванні певної деталі, дуже важко.

Досліджували проблематику і необхідність в практичній підготовці майбутніх учителів трудового навчання та технологій такі відомі вчені А. Беляєв, С. Білевич, І. Богданова, І. Голяд, В. Гусева, Д. Кільдеров, М. Корець, С. Лісова, О. Коберник, В. Мадзігон, В. Сидоренко, В. Стешенко, В. Титаренко, Д. Тхоржевський та ін.

Вчений Д. Тхоржевський в своїх роботах чітко обґрунтував, що необхідно для якісної підготовки учителів трудового навчання та технологій. Він чітко

вказав кваліфікаційний напрямок, зміст підготовки учителя трудового навчання та технологій.

Досліджував проблематику і М. Корець, в його працях обґрунтовано сутність та завдання технічної підготовки майбутніх учителів трудового навчання та технологій.

Відомий вчений В. Сидоренко більш широко розглядав проблематику практичної підготовки учителя трудового навчання та технологій, він обґрунтував великий комплекс дій з підняттям ефективності і звісно продуктивності технологічної освіти загалом. Він аргументував, що для якісної практичної підготовки майбутніх учителів трудового навчання та технологій необхідні комплекс дій а не пару компонентів.

В. Сидоренко довів, що високі професійні компетенції учителя трудового навчання та технологій сприяє саме фундаменталізація професійної підготовки студентів педагогічних ЗВО. Саме фундаменталізація, зазначав науковець, покликана забезпечити професійну мобільність сучасного фахівця, що стає все більш актуальною в умовах зростаючої конкуренції на ринку праці. Принцип мобільності, на його думку, передбачає широту підготовки вчителя трудового навчання, його готовність до стрімких змін у змісті навчання, здатність швидко переорієнтуватися на викладання будь-якого нового профілю трудового навчання в старшій школі [3].

Розкриваючи концептуальні положення професійно-графічної підготовки майбутніх учителів технологій В. Сидоренко визначав важливість спеціального (техніко-технологічного) та методичного компонентів в їх діяльності. Так, спеціальний (техніко-технологічний) компонент, зазначав учений, пов'язаний з технічним мисленням. Він передбачає використання розумових процесів, властивих творчій конструкторській діяльності, що спирається на фундаментальні знання з техніки й технології, знання методів рішення винахідницьких завдань [4].

Науковці В. Сидоренко та А. Гедзик встановили особливості професійної підготовки майбутніх учителів трудового навчання та технологій і поділили на рівні:

- 1) I рівень – репродуктивно-пошуковий рівень;
- 2) II рівень – пошуково-творчий;
- 3) III рівень – творчий.

Визначенням таких рівнів, говорить про продуктивну підготовку, як теоретичну так і практичну майбутніх учителів трудового навчання. Раніше ми наголошували про комплексі дій запропонованих В. Сидоренком, під комплексом дій, яких мається чітка послідовність підготовки. Шлях у підготовці майбутніх учителів трудового навчання прямує від елементарного розуміння для початку двох моментів: від відомого – до невідомого; від теорії – до практики. Саме такі кроки із урахуванням важливих ЗУН дадуть можливість правильно, методично та професійно підготувати майбутніх учителів трудового навчання та технологій на сучасному етапі. Говорячи про практичну підготовку має чітко усвідомлювати, що теоретична і практична підготовка нерозривно пов'язані між собою.

З вище викладеного матеріалу впливає доволі не тривіальний висновок. Практична підготовка майбутніх учителів трудового навчання та технологій є запорукою розвитку особистості як майбутнього вчителя. Ми описали рівні, які необхідні для підготовки та розвитку майбутніх учителів взагалі. Підняли питання і навели чіткі напрями в яких працювали дослідники, і як вони бачать практичну підготовку майбутніх учителів трудового навчання та технологій, що саме для цього потрібно. Досліджуючи педагогічні напрацювання В. Сидоренка бачимо, як саме вчений бачить цю проблематику, яка включає: розуміння цієї проблеми вченим, як засіб вдосконалення трудового навчання та технологій. Всі ці етапи являються основними для становлення і формування справжнього сучасного вчителя, спроможного навчати, виховувати і розвивати молоде покоління.

Бібліографія:

1. Білевич, С. В. Практична спрямованість графічних задач з комп'ютерної графіки як засіб формування професійної компетентності майбутнього вчителя трудового навчання / С. В. Білевич, Д. Е. Кільдеров // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 13 : Проблеми трудової та професійної підготовки : зб. наук. праць. - Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2010. - Вип. 7. - С. 40-47.
2. Корець М.С. Концептуальні засади реформування освітньої галузі «Технології» / М.С. Корець // Історико-педагогічні студії: Науковий часопис. – Київ, 2011. – Випуск 5. – С.29-31
3. Сидоренко В. Психофізіологічні основи трудового навчання – важливий компонент професійної підготовки вчителя // Трудова підготовка в закладах освіти. – 2010. – № 3. – С. 25-28.
4. Сидоренко В. Концептуальні положення професійно-графічної підготовки майбутніх учителів технологій / В. Сидоренко, А. Гедзик // Трудова підготовка в закладах освіти. – 2011. – № 11-12. – С. 26-29.
5. Стешенко, В. В. Система спеціальних (фахових) компетентностей вчителя трудового навчання та технології (до складання стандарту першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності "014. Середня освіта" предметної спеціалізації 014.10 "Трудове навчання та технології") / В. В. Стешенко, Д. Е. Кільдеров // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 13 : Проблеми трудової та професійної підготовки : зб. наук. праць. - Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2017. - Вип. 8. - С. 99-105.

*Наталія Орлова,
асистент кафедри основ виробництва та дизайну
Полтавського національного педагогічного університету
ім. В.Г. Короленка*

ВИКОРИСТАННЯ КОНТЕКСТНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ПРИ ВИКОНАННІ СТИЛІЗОВАНИХ ЗОБРАЖЕНЬ ФІГУРИ ЛЮДИНИ

orlovanatstan@gmail.com

Сутність контекстного навчання полягає в здійсненні навчально-виховного процесу в контексті майбутньої професійної діяльності за допомогою впровадження у форми і методи навчальної діяльності в умовах вищого навчального закладу дійсних зав'язків і стосунків, розв'язання конкретних професійних завдань.

Відповідно до теорії контекстного навчання, розробленої в науково-педагогічній школі А. Вербицького, контекстним є таке навчання, в якому з використанням усіх наявних засобів і форм моделюється предметний і соціальний зміст діяльності. Основною одиницею змісту контекстного навчання є ситуація. На думку фахівців, у теорії контекстного навчання трьома базовими формами навчання відповідають три навчальні моделі: семіотична, імітаційна і соціальна. Особлива роль у концепції контекстного навчання належить поняттю «професійний контекст», який, на думку А. Вербицького є сукупністю предметних завдань, організаційних, технологічних форм і методів діяльності, ситуацій, характерних для певної сфери професійної праці [3].

Сутність контекстного навчання, як відомо, полягає у використанні в якості основної навчальної процедури моделювання професійного змісту (контексту) майбутньої професійної діяльності студентів. Занурення студентів до відповідного контексту при вирішенні пропонованих орієнтованих завдань покликане сформувати в їхній свідомості взаємозв'язок ключових понять і технологій діяльності викладача, сприятиме набуттю практичного досвіду

моделювання, розвитку психологічної готовності застосовувати отримані психолого-педагогічні знання в майбутній практичній діяльності.

Концепція знаково-контекстного навчання, за А. Вербицьким, передбачає перш за все базові форми діяльності:

- навчальну діяльність академічного типу (заняття, лекції, семінарські заняття, самостійна робота);
- квазіпрофесійну діяльність (ділові ігри, ігрові форми занять, тренінги);
- навчально-професійну діяльність (науково-дослідницька робота, виробнича практика, дипломне проектування) [3].

Контекстне навчання є досить гнучкою технологією, що дозволяє поєднувати в своєму складі комплекс різноманітних технологій, методів і прийомів навчання, що забезпечують активний, творчий характер навчальної діяльності студентів і передбачають різні моменти в організації навчання:

- актуалізацію раніше вивченого теоретичного матеріалу і його інтерпретацію з нових позицій – з позицій вирішення проблем;
- забезпечення динамічності, привабливості навчальної діяльності для студентів за рахунок різноманітності організаційних форм взаємодії учасників освітнього процесу;
- необхідність створення атмосфери інтелектуальної напруги, пошуку, навчального діалогу, креативності та педагогічної підтримки тощо.

Як показує практика, у контекстному навчанні існують такі дидактичні методи, що забезпечують різну ступінь активності й самостійності студентів:

- пояснювально-ілюстративний метод застосовується при поясненні понять і технологій у вирішенні професійно-орієнтованих завдань, а також при необхідності пояснення особливостей професійних ситуацій, в контексті яких вирішуються квазіпрофесійні завдання;
- репродуктивний метод використовується на ранніх стадіях вирішення завдань того чи іншого рівня складності за наявним зразком, аналогом, що сприяє закріпленню знань, умінь і навичок студентів;

– метод проблемного викладу, який доцільний при вирішенні завдань, спрямованих на синтез систем оптимального управління взаємодією; при вирішенні таких завдань викладачем спочатку формулюється проблема отримання оптимальної системи управління в заданій ситуації, далі спільно зі студентами аналізуються варіанти побудови такої системи і рішення задачі (проблеми); при цьому учасники взаємодії в освітньому процесі вчаться порівнювати різні точки зору, думки і підходи, вибудовувати систему аргументацій, логічних доказів, що формує позитивну мотивацію студентів в використанні наявних компетентностей;

– евристичний, або частково-пошуковий, метод, використовується на такому етапі навчання, коли учасники взаємодії вже здатні вирішувати складні завдання інтегрованого характеру, що включають кілька тем або можуть бути використані будь-які знання з інших галузей, інших навчальних дисциплін;

– дослідницький метод доцільний на завершальному етапі навчання при вирішенні завдань більшої складності, коли необхідно знайти оптимальний або більш ефективний спосіб їх вирішення на основі глибокого аналізу пропонованої ситуації і змісту завдання. У подібних інтегрованих завданнях потрібно застосовувати не тільки знання з кількох галузей навчання, а й володіти психолого-педагогічними компетентностями в теорії і практиці взаємодії в освітньому процесі [1].

Пропонуємо приклади провідних технологій, реалізованих на відповідних практичних заняттях.

Пояснювально-ілюстративний метод може використовуватися в процесі ознайомлення студентів із принципами виконанням ескізів фігури людини, правилами компонування фігури людини в заданому форматі та принципами стилізації.

Репродуктивний метод є доцільним на стадіях вирішення завдань за наявним зразком або аналогом. Наприклад, за допомогою різних графічних прийомів необхідно виконати декоративну композицію стилізованої фігури людини в костюмі з докладною прорисовкою деталей, використовувати не

більше чотирьох кольорів і трьох будь-яких графічних засобів. Завдання практичного заняття повинні виконуватися розвиваючи грамотне розуміння термінів: графіка, кольорова графіка, стиль тощо. У всіх завданнях використовуватися за вибором основні засоби композиції: ритм і ритмічний повтор, симетрія, асиметрія, контраст, нюанс тощо.

Евристичний або частково-пошуковий метод ефективно використовується при вирішенні завдань інтегрованого характеру, із застосуванням знань з інших навчальних дисциплін. Цей метод є доцільним при виконанні студентами композиції стилізованої фігури людини в костюмі в техніці колажу. Техніку колажу з успіхом застосовують у костюмному ескізуванні. Використовуючи в колажі клаптики тканини, хутра, шкіри, можна досить точно передати матеріальність костюма. Іноді колаж використовують не в чистому вигляді, а в поєднанні з іншими техніками: одні плями можуть бути зафарбовані або намальовані, а інші приклеєні [2].

Метод проблемного викладу доцільний при виконанні багатофігурної композиції в просторі. Спочатку викладач формулює проблему створення композиції в просторі (з фоном), використовуючи будь-які прийоми, фактури, графічні засоби і теми. Це можуть бути ескізи для театральних постановок, група людей, що стоять на зупинці, космічні та будь-які фантастичні фігурні композиції. Далі спільно зі студентами аналізуються різні варіанти вирішення такої проблеми, порівнюються точки зору та підходи, вибудовуються системи аргументацій. При створенні багатофігурної композиції в просторі головна увага приділяється стилізації, виразності ідеї, а також фантазії і прояву авторської індивідуальності.

Бібліографія:

1. Колосніченко М В., Процик К. Л. Мода і одяг. Основи проектування та виробництва одягу.: навч. посіб. Київ : КНУТД, 2011. 238 с.: іл.
2. Кузьмичев В. Е. Практикум по моделированию и конструированию одежды: учеб. пособие / под ред. В. Е. Кузьмичева. Иваново : ИВГПУ, 2014. 576 с.

3. Технології контекстного навчання URL:
https://stud.com.ua/88192/pedagogika/tehnologiyi_kontekstnogo_navchannya (дата звернення: 17.09.2020).

*Ярина Пузиренко,
к.філол.н.,
Національний університет біоресурсів і природокористування України*

ГРАФІЧНІ ТЕХНІКИ У РОБОТІ СТУДЕНТСЬКОЇ ХУДОЖНЬОЇ СТУДІЇ «ГОЛОСІЇВСЬКА ПАЛІТРА»

sagna@ukr.net

Художня студія «Голосіївська палітра» при кафедрі культурології гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України працює з 2002 року. Студійці беруть участь, стають лавреатами, а також і перемагають у конкурсах образотворчого мистецтва різного рівня.

Відповідно до затвердженого Положення художня студія «Голосіївська палітра» є ланкою культурно-освітньої та виховної роботи серед студентів та співробітників Національного університету біоресурсів і природокористування України. Метою її діяльності є:

- виховувати у студентства почуття прекрасного (естетичне виховання);
- сприяти розкриттю творчих здібностей студентства;
- сприяти підвищенню культурного та загальноосвітнього рівня студентства.

Специфіка роботи художньої студії «Голосіївська палітра» полягає в її основних завданнях:

- навчити основам образотворчого мистецтва (поняття про композицію, колорит, перспективу тощо);
- навчити опанувати різноманітні техніки малювання;

- ознайомити з видами і жанрами образотворчого мистецтва;

- навчити опанувати різноманітні техніки малювання на рівні необхідному для того, щоб займатися зі своїми дітьми або вести гурток образотворчого мистецтва в дитячих оздоровчих таборах тощо.

Стосовно останнього пункту саме деякі графічні техніки як раз і відповідають меті і завданням художньої студії.

Зупинимось докладніше на окремих техніках. Монотипія - (від моно... і франц. *ture*, від грец. *τύρος* – відбиток, форма, зразок) – різновид естампної графічної техніки створення художніх відбитків, що поєднує елементи живопису та естампа. Відома від 17 ст., проте розповсюдження набула від кін. 19 ст. [2]. Нині це одна з найпопулярніших технік роботи в аматорському образотворчому мистецтві, адже дозволяє досить швидко отримати гарний результат та проявити креативність. Студенти із задоволенням практикують цю техніку ще й тому, що вона не потребує великого зосередження і є своєрідною релаксацією після напружених занять.

Наступною популярною технікою в роботі студії є гратаж (гратографія або продряпування) – «спосіб виконання малюнка шляхом продряпування пером або гострим інструментом паперу або картону, залитих тушшю».[1]. До цього визначення слід обов'язково додати, що туш, яку можна замінити, наприклад, гуашшю, накладається не безпосередньо на папір, а шар воску, який втирається в папір. Ця техніка викликає зацікавленість у студентів, адже роботи, виконані нею, нагадують гравюри завдяки можливістю отримати контрастні зображення з тонких білих ліній на чорному тлі.

Інша ефектна техніка – це резерваж за допомогою воскових олівців. Завдяки цій техніці можна відносно просто отримати барвисті роботи, в яких різнокольорові світлі елементи можуть чітко проглядатися на темному тлі. Крім того, цю техніку можна застосовувати для демонстрації принципів виконання батику та писанок.

Отже, серед великого розмаїття графічних технік для роботи в аматорських студіях та гуртках можна вибрати найвідповідніші. Це, перед усім, нескладні

техніки як з погляду відносної легкості опанування студентами без попередньої мистецької підготовки, так і доступні з фінансової точки зору. Адже не секрет, що матеріали та приладдя нині є дуже дорогі. Крім того, розглянуті техніки дозволяють досить швидко отримати ефектний результат, що заохочує студентів більше малювати і вдосконалювати свої вміння.

Бібліографія:

1. Граттаж // Популярная художественная энциклопедия Под ред. Полевого В.М.; М.: Издательство "Советская энциклопедия", 1986.
2. Нестеренко П. В. Монотипія // Енциклопедія Сучасної України: електронна версія [веб-сайт] / гол. редкол.: І.М. Дзюба, А.І. Жуковський, М.Г. Железняк та ін.; НАН України, НТШ. Київ: Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. URL: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=69647

*Жанна Семеренко,
аспірантка 3-го року навчання,
кафедри теорії і методики технологічної освіти,
креслення та комп'ютерної графіки
Інженерно-педагогічного факультету
Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова*

РОЛЬ І МІСЦЕ КОМП'ЮТЕРНОГО ДИЗАЙНУ В ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ

Роль і місце комп'ютерного дизайну є важливим аспектом у підготовці майбутнього вчителя технологій. На сьогоднішній день ринок праці вимагає фахівців, які оптимізовані і розуміються на виробництві із залученням ІТ технологій. Дослідники з цього питання також наголошують на необхідності використання в навчальному процесі комп'ютерного дизайну. Вони визначають,

що така важлива складова дає можливість людині розвивати просторову уяву у процесі виготовлення певного продукту для ринку праці.

Аналіз становлення дизайн-освіти в Україні проведено В. Прусаком. Автор правомірно наголошує, що дизайн є органічним складником мистецтва, провідником його функції в усіх сферах життєдіяльності людини. Проведений автором термінологічний аналіз феномена дизайн-освіти довів, що саме поняття «дизайн», започатковане на Заході, набуло поширення в Росії та Україні лише наприкінці ХХ ст. До того в спеціальній літературі використовувалися терміни «художнє конструювання», «художнє проектування», «технічна естетика», «промислове мистецтво» тощо.

Дослідник бачить в цьому цілком логічну суперечність: зміст усіх цих словосполучень зводиться до мистецтва, очевидно, й освіта дизайнерів має бути співзвучною мистецькій освіті, першооснову доречно шукати саме в ній [3].

Дослідник Л. Пащенко зазначає: важливим є те, що генетично первинним є ряд визначень «декоративного» порядку: візерунок, орнамент, декор, прикраса, оздоблення. До другого ряду належать «проектно-графічні» трактування: начерк, ескіз, малюнок, проект, креслення, конструкція. Третій ряд, що виходить за рамки прямого проекту, включає в себе план, припущення, задум, намір. І, нарешті, четвертий ряд визначень – «драматичний»: витівка, хитрування, намір і навіть інтрига. Ця широка палітра англійських значень, підсумовує дослідник, у поєднанні з соціальною спрямованістю традиційного дизайну за особливої уваги до проблем «людського фактору» виявилася відповідною означенню нових видів проектної діяльності [2].

Фахівці-дизайнери, які безпосередньо працюють у галузі (студії брендингу та дизайну видань LLIWELL studio of creation; Школи Projector (навчальний курс «Графічний дизайн. Основи»); Книжковий Арсенал, тощо), зазначають, що вітчизняна дизайн-освіта спирається на традиції та досвід першопрохідців, які можна і потрібно використовувати як фундамент сучасної української школи. Далеко не вся західноєвропейська дизайн-освіта може похвалитися таким

«мистецьким корінням». Але в нашому фундаменті бракує солідної цегли, якою постійно оперують європейці – design thinking [7].

До основних видів сучасної дизайнерської творчості віднесено: індустриальний дизайн, дизайн меблів та інтер'єру, графічний дизайн, комп'ютерний дизайн, дизайн середовища, дизайн одягу та аксесуарів, арт-дизайн тощо. Провідними теоретичними концепціями дизайну є: системний, функціональний, корпоративний дизайн, арт-нуво, арт-дизайн, фірмовий стиль, індастріал-дизайн.

На сьогоднішній день постає необхідність творчого компонента в процесі професійної підготовки і відповідно становлення проєктного мислення за допомогою комп'ютерного дизайну. Ми розуміємо, що це не тільки використання технічних засобів та окреме використання розумового потенціалу – це певна складова, яка використовується для розвитку особистості. Творчий компонент буде тільки тоді ефективним, коли сама підготовка фахівця буде здійснюватись на основі сучасних наукових підходів до організації всього навчального процесу. Розвиток творчого потенціалу за допомогою комп'ютерного дизайну є важливим і необхідним компонентом у розвитку особистості. Розвиток особистості в навчальному процесі відбувається тоді, коли всі підходи є науково-обґрунтованими, дослідженими і відповідно можуть бути впроваджені в навчальний процес.

Відповідно, за таких потреб буде змінюватись роль професорсько-викладацького складу, коли викладач стає координатором-наставником і ментором творчо-проєктної діяльності студентів. Вдале запровадження комп'ютерного дизайну в процесі професійної підготовки майбутніх вчителів технологій в високих і чисельних аспектах залежить від рівня професійної компетентності викладачів, як носіїв професійних знань, умінь і навичок.

Говорячи про викладацький склад для підготовки майбутніх вчителів технологій, маємо на увазі, що для якісної підготовки, вчитель має володіти знаннями, уміннями і навичками з комп'ютерного дизайну. Він покликаний дати ту необхідну складову для розвитку особистості та бути конкурентно

спроможним на ринку праці. Комп'ютерний дизайн використовують всюди: для проектування меблів, поліграфії, виготовлення автомобілів і т.п.

Відповідно до вище викладеного, роль і місце комп'ютерного дизайну в підготовці майбутніх вчителів технологій посідає важливе місце. Впровадження і використання комп'ютерного дизайну в освітньому процесі є необхідним для розвитку особистості та фахівця в цілому. Наша освіта покликана на те, щоб після навчання студенти були конкурентноспроможними на ринку праці. Саме тому в освітньому процесі використовували, використовують і будуть використовувати комп'ютерний дизайн дуже довго, тому що ринок праці теж трансформується за потреби людства.

Бібліографія:

1. Пащенко Л.І. Підготовка майбутнього дизайнера інтер'єру в університетській освіті. Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Випуск №3. 2010. С. 115–119.

2. Прусак В.Ф. Сучасна дизайнерська освіта: досвід, проблеми. Діалог культур: Україна у світовому контексті. Художня освіта : Зб. наук. праць / Упоряд. і відп. ред. С.О. Черепанова. Вип. 5. Львів : Світ, 2000. С. 354–364.

3. Дизайн-освіта в Україні: як справи й що робити. URL: <https://telegraf.design/dizajn-osvita-vukrayini-yak-spravi-j-shho-robiti>.

*Валентина Харламенко,
к.пед.н.,
Тарас Олефіренко,
к.пед.н.,*

*кафедра теорії і методики технологічної освіти,
креслення та комп'ютерної графіки
Інженерно-педагогічного факультету
Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова*

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ПРОФОРІЄНТОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТЬОГО УЧИТЕЛЯ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ЙОГО ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЇ

valentuna.ippo@ukr.net,
to@npu.edu.ua

У новій соціально-економічній ситуації, коли на ринку праці різко зросла конкуренція, від людини вимагається не лише якісної освіти, а й здатність креативно та нетрадиційно мислити, вирішувати нестандартні завдання, постійно саморозвиватися й самовдосконалюватися, самостійно робити професійний та життєвий вибір. Сучасні тенденції розвитку освіти орієнтуються на компетентнісний та особистісно-орієнтований підходи, висувають підвищені вимоги до учителя загальноосвітньої школи, в тому числі й до учителя трудового навчання, якому відводиться одна з провідних ролей у підготовці учнів до професійного самовизначення, побудови майбутньої професійної кар'єри.

Зміст трудового навчання дає можливість учителю ознайомити учнів із різноманітністю існуючих професій, визначити професійні інтереси й здібності, проводити професійні проби, формувати в процесі практичної діяльності початкові професійні вміння та навички відповідно до виявлених схильностей, виховувати необхідні особистісно-ділові якості.

У педагогічній науці й практиці накопичений чималий досвід із розробки даної проблеми. Теоретико-методологічні й практичні профорієнтаційні аспекти трудової підготовки й профорієнтології в цілому розглядали й розглядають вітчизняні та зарубіжні вчені: П. Атутов, Ю. Барабаш, А. Вайсбург, Д. Закатнов,

М. Захаров, Р. Захарченко, Е. Зеєр, В. Зінченко, І. Жерноклеєв, Д. Кільдеров, Р. Коропецька, О. Коберник, Є. Клімов, Л. Йовайша, І. Назімов, В. Мадзігон, А. Маслоу, В. Маляко, Є. Павлютенков, К. Платонов, М. Пряжніков, О. Сазонов, В. Сидоренко, В. Стешенко, Д. Тхоржевський, Г. Терещук, Б. Федоришин, В. Харламенко, С. Чистякова, М. Янцур, та інші. Ідеї компетентнісного підходу й розвитку професійної компетентності широко представлені в педагогічних дослідженнях: В. Андрущенко, П. Атутова, Л. Горбунової, О. Заболотної, В. Кременя, Н. Кузьміної, М. Култаєвої, В. Лозовецької, В. Лугового, А. Маркової, Л. Мітіної, В. Сластьоніна, В. Полякова, Н. Радіонової, В. Симоненка, О. Ярошенко та інших.

Беззаперечно, важлива роль у здійсненні профорієнтаційної роботи в школі належить урокам трудового навчання, адже зміст цього предмета дає можливість ознайомити учнів із багатьма професіями, виховати професійний інтерес до них. Трудове навчання створює основу для практичних дій школярів, застосування знань на практиці, розвитку професійних інтересів та нахилів. І це цілком можливо, якщо знання, які здобувають учні, орієнтовані не на формальне запам'ятовування, а на осмислення фактів, процесів, на з'ясування причинно-наслідкових зв'язків між діями людини й кінцевими результатами [5].

У 2020 році Всесвітній Економічний Форум у Давосі (WEF) у своєму звіті "Майбутнє професій", однією з найважливіших навичок для успішної кар'єри у світі, який швидко змінюється, визначає активне навчання та навчальні стратегії, аналітичне мислення та інноваційність. На думку WEF, саме ці навички дадуть можливість адаптуватись до мінливого світу, у якому, за їхніми підрахунками, до 2025 року 85 мільйонів робочих місць можуть бути заміщені внаслідок зміни розподілу праці між людьми та машинами. В той же час, можуть з'явитися 97 мільйонів нових ролей, які будуть більш пристосовані до нового розподілу праці між людьми, машинами та алгоритмами у 15 галузях економіки. У старшій школі учні мають розуміти зв'язок між навчальними предметами й професіями, вивчати сферу професійної діяльності, характерну для різних ринків праці - від глобального до місцевого, детально знайомитися із професіями,

спеціальностями, галузевими та кар'єрними кластерами за напрямками, формувати позитивне ставлення до всіх предметів та професій, аналізувати свої здібності та інтереси, планувати набуття необхідних компетентностей та навичок, формувати різні траєкторії розвитку кар'єри [2].

Закон України “Про освіту” передбачає нову структуру школи - початкову, базову середню та профільну середню освіту, де кожен з рівнів матиме новий зміст освіти та можливість адаптувати навчальний процес до потреб сьогодення. 12-ти річне навчання, та зокрема, профільна старша школа у 10–12 класах, надасть учням змогу не тільки якісно опанувати знання та набути необхідних умінь, а й глибше ознайомитися із світом професій [1].

Отже, підготовка сучасного учителя трудового навчання має слідувати викликам сьогодення. Профорієнтологічна підготовка майбутнього учителя трудового навчання вимагає від ЗВО обґрунтування системи засобів формування профорієнтаційної готовності, виявлення особливостей побудови освітнього процесу, що спрямований на розвиток профорієнтологічної компетенції.

М. Ховрич, проаналізувавши галузевий стандарт вищої освіти відносно профорієнтаційної діяльності учителя трудового навчання визначив зміст виробничих функцій, типові завдання діяльності та зміст уміння, реалізація яких, як зазначає автор, дозволить суттєво (при наявності інших позитивних факторів) підвищити рівень профорієнтаційної роботи в загальноосвітній школі. Навчальна функція. Типове завдання діяльності: орієнтуватись у матеріалі, пов'язаному з класифікацією професій. Зміст уміння: самостійно, на базі засвоєних знань уміти класифікувати професії за характером праці, галузевою належністю, рівнем кваліфікації. Виховна функція. Типове завдання діяльності: керувати процесом формування позитивного ставлення до праці. Зміст уміння: в процесі навчання роботі з програмними засобами стимулювати та виховувати наполегливість і зосередженість. Розвивальна функція. Типове завдання діяльності: створювати умови для вдосконалення і розвитку індивідуальних якостей. Зміст уміння: враховуючи психофізіологічні особливості учнів, теорію та методику профорієнтації, забезпечувати умови для вдосконалення і розвитку

професійно важливих якостей особистості, проводити тренінги. Планувальна функція. Типове завдання діяльності: планувати профорієнтаційні проби в процесі викладання шкільного курсу «Основи вибору професії». Зміст уміння: створювати організаційно-педагогічні умови для проведення професійних проб, орієнтуючись на професійну спрямованість особистості; визначати необхідні засоби для проведення професійних проб; визначати етапи проведення професійних проб. Діагностична функція. Типове завдання діяльності: здійснювати діагностику професійно важливих якостей особистості. Зміст уміння: проводити професійну діагностику професійно важливих якостей особистості за допомогою методів і методик профорієнтації: вивчати здібності особистості та їх вплив на вибір професії; вивчати професійні інтереси особистості; вивчати мотиви вибору професії. Контрольовальна функція. Типове завдання діяльності: перевіряти ступінь професійної придатності особистості. Зміст уміння: в ході професійної консультації, спираючись на результати дослідження, вміти: співставити психофізіологічні та медичні показники з обраною професією; робити попередній висновок про професійну придатність особистості. Комунікативна функція. Типове завдання діяльності: забезпечувати високий рівень комунікативності в процесі викладання профорієнтаційного матеріалу. Зміст уміння: виходячи з педагогіки співробітництва, принципу індивідуального підходу в процесі надання інформації про шляхи отримання професійної освіти та працевлаштування вміти: здійснювати індивідуальний підхід до учнів; створювати атмосферу взаємодопомоги і взаєморозуміння між учнями; володіти комунікативною технікою спілкування; обирати оптимальну модель професійної діяльності з урахуванням існуючої ситуації [3].

Цей процес ми можемо розглядати як поетапний. 1 етап - формування й розвиток мотиваційно-ціннісного ставлення до майбутньої профорієнтаційної діяльності на уроках трудового навчання; 2 етап - формування профорієнтаційних знань і умінь; 3 етап - формування досвіду профорієнтаційної діяльності; 4 етап -самооцінка особистої профорієнтаційної діяльності.

Означені етапи дають нам можливість окреслити педагогічні умови формування профорієнтологічної компетенції майбутнього учителя трудового навчання в процесі його професіоналізації:

- орієнтація освітнього процесу на активне й вмотивоване засвоєння студентами системи профорієнтаційних знань і набуття специфічних умінь;

- уведення профорієнтаційних аспектів у загально-гуманітарну й загально-професійну підготовку майбутнього учителя;

- уведення у зміст навчання авторського навчального курсу «Профорієнтологічна компетенція учителя трудового навчання»;

- застосування в освітньому процесі інтерактивних технологій, що сприяють розвитку особистісно-професійних якостей майбутнього учителя трудового навчання;

- спонукання майбутнього учителя трудового навчання до постійного саморозвитку й інформальності в освіті;

- підбір діагностичних методик для дослідження й визначення рівня сформованості профорієнтологічної компетенції майбутнього учителя трудового навчання.

Професійне зростання (професіоналізація) майбутнього учителя може відбуватися через процес набуття комплексу необхідних особистісних і професійних якостей, обумовлених впливом професійної освіти й власною активністю особистості в її саморозвитку та самореалізації [4]. Це торкається й набуття профорієнтологічної компетенції.

Таким чином, розвиток профорієнтологічної компетенції учителя трудового навчання, стає важливим завданням у підготовці майбутнього фахівця й системи освіти загалом, бо саме уроки трудового навчання сприяють розвитку інтересу до різних видів діяльності, а профорієнтаційна робота на уроках - забезпечує формування професійної спрямованості та слугує основою для професійного самовизначення учнів і побудови траєкторії майбутньої професійної кар'єри.

Бібліографія:

1. Закон України про освіту [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
2. Професійна орієнтація у Новій українській школі [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://uied.org.ua/wp-content/uploads/2020/12/>
3. Ховрич М. Профорієнтаційна діяльність учителя трудового навчання. Трудова підготовка в закладах освіти. 2011. № 6. С. 42–45.
4. Харламенко В. Дієвість принципу транспарентності в освітній діяльності ЗВО // Інноваційні технології розвитку особистісно-професійної компетентності педагогів в умовах післядипломної освіти: збірник наукових статей у 3-х частинах / За заг. ред. О.В. Зосименко. Суми, 2020. Ч. 1. С.70-76.
5. Янцур М. С. Профорієнтаційна компетентність учнів основної школи, яка формується в процесі трудового навчання. Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти: Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. Вип. 8(51), 2014.

Юлія Шевченко,
аспірантка 1-го року навчання,
кафедри загальнотехнічних дисциплін та охорони праці
Інженерно-педагогічного факультету
Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

**ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ
 ОСОБИСТІСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ В
 ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КАР'ЄРИ.**

korsyn-ula@ukr.net

Пошук сенсу життя для фахівця безпосередньо пов'язаний з визначенням свого місця в суспільстві, у системі виробничих відносин, тобто передбачуваною. Вона, своєю чергою, знаходить висвітлення в уявленнях про майбутнє. Будуючи життєвий і професійний шлях, людина керується певною

системою уявлень про своє минуле, теперішнє й майбутнє, що лежать в основі часової регуляції особистістю свого життя.

Для нас важливе визначення С. Рубінштейна, що уявлення – не механічна репродукція сприйняття, яка десь зберігається як ізольований незмінний елемент для того, щоб виникнути на поверхні свідомості. Це – мінливе, динамічне утворення, що за певних умов знову створюється й відображає складне життя особистості. Серед різноманітних відношень, у які входить уявлення і якими воно визначається, найбільш істотним є співвідношення уявлення і предмета. Ставлення до предмета перш за все регулює ті перетворення, яким уявлення піддається [1]. Оскільки уявлення можуть бути не тільки конкретними, але й узагальненими, вони відіграють важливу пізнавальну роль і служать перехідною сходинкою від сприйняття до абстрактно-логічного мислення. Отже, це когнітивні утворення, що можуть бути досить узагальненими та майже готовими до вербально-логічних операцій з ними, але при цьому вони ще належать образно-емоційній сфері, унаслідок чого володіють регулятивною силою [2].

Теоретичний аналіз уявлень як специфічної форми відбиття дійсності дозволяє зробити висновки про їх найбільш характерні функційні, змістовні й структурні особливості:

- уявлення, з одного боку, є результатом почуттєвого пізнання людиною світу, її суб'єктивним досвідом, надбанням кожної особистості, з іншого, – це вихідна форма розвитку й розгортання психічного життя особистості;
- вони становлять основний зміст знань, навичок і вмінь, особливо пов'язаних з певними видами діяльності;
- їхня роль величезна в процесі навчання й підготовки до професійної діяльності;
- у людини під час навчання виникають уявлення про можливі результати й наслідки своїх дій, тобто уявлення у вигляді образу-мети, які керують навчальною, професійною й будь-якою іншою діяльністю, виконуючи *прогностичну, регулятивну, пізнавальну функції*.

Існує чимало праць, присвячених вивченню уявлень, аналіз яких довів в

одних увагу акцентовано на когнітивних складниках, в інших – на цілісних диспозиційних утвореннях (що включають *когнітивний, емоційний і поведінковий компоненти*).

Структурною характеристикою уявлень є єдність інформативних і значеннєвих компонентів і на рівні індивідуальної, і на рівні суспільної свідомості. Взаємозв'язок когнітивної, регулятивної, прогностичної, мотиваційної функцій визначає значущість конкретного змісту й динамічних особливостей системи уявлень для життєдіяльності суб'єкта. Уявлення беруть участь у спонуканні потреб, стимуляції поведінки й діяльності, впливають на формування позитивної адекватної „Я-Концепції”, „створюють план, на якому розгортається внутрішнє життя особистості” [3].

З педагогічного погляду уявлення розглядаються як форма знань, які мотивують поведінку особистості й визначають її ставлення до дійсності. Вони не переходять автоматично в знання, а формуються на підґрунті особистого досвіду в діяльності, породжуючи почуття й переживання. Чим привабливіші ці уявлення особистості про що-небудь, чим бажаніший їх образ, тим сильніше вони постають як джерело активності, що стимулює проектування можливих дій і результатів діяльності.

Отже, уявлення – це складне динамічне утворення, що характеризується низкою просторових і часових характеристик: цілісністю, узагальненістю, повнотою, яскравістю, чіткістю образу. Уявлення у вигляді первинного образу-мети керують будь-якою діяльністю, вони становлять основний зміст знань, умінь і навичок, особливо тих, які пов'язані із професійною діяльністю. Уявлення особистості є необхідною умовою планування життєвих відрізків, конструювання життєвих планів, зокрема й професійних.

Доволі цікавим є покликання Ю. Кулюткіна, який пов'язує досліджуване поняття з поняттям „професійна картина світу”, що є більш широким, оскільки відбиває специфіку світосприймання, засновану на приналежності людини до професії. „Її структура містить у собі: систему професійних змістів і цінностей; сукупність наукового знання й способів його інтерпретації стосовно до ситуацій,

що виникають у практичній діяльності; сукупність практичного досвіду, включаючи досвід навчання”.

На підставі викладеного вище можна зробити висновок про те, що *уявлення майбутнього фахівця – це структурний компонент його свідомості, що постає в ролі особистісної цінності, підґрунтя для формування мотивів професійного становлення та професійної кар’єри, який сприяє єдності його емоційно-вольової та когнітивної сфер.*

Отже, ґрунтовний аналіз сучасних наукових підходів щодо *сутності* професійних уявлень та уявлень про кар’єру довів, що це динамічні утворення, які відбивають суб’єктивну особистісну модель руху людини в професії, які представлені: професійними уявленнями як уявленнями про професію й особистість професіонала; уявленнями про себе як майбутнього професіонала; уявленнями про професійне майбутнє. Ці уявлення зазнають якісних змін у процесі навчальної й професійної діяльності суб’єкта. На їх основі формується загальний образ майбутньої ПК.

Бібліографія:

1. Рубинштейн С. Л. Основы общей психологии / Рубинштейн С. Л. - СПб.: Изд-во «Питер», 2000. - 712 с.
2. Зеер Э. Ф. Модернизация профессионального образования: компетентностный подход / Зеер Э. Ф., Павлова А. М., Сыманюк Э. Э. - М.: Изд-во МПСИ, 2005. - 216 с.
3. Костюк Г. С. Навчально-виховний процес і психічний розвиток особистості / Костюк Г. С. - К.: Рад. школа, 1989. - 607 с.

*Володимир Юрженко,
д.пед.н., професор,
ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»*

ГРАФІЧНІ КОМПОНЕНТИ СТАНДАРТУ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

v_iurzhenko@ukr.net

Потрібно відмітити, що основою змісту запропонованих тез є всеохоплююче цитування нового Державного стандарту повної загальної середньої освіти, затвердженого Постановою КМУ № 898 від 30.09.2020 року, безпосередньо пов'язаних з основними позиціями змісту технологічної освітньої галузі, які розкривають визначальну роль графічної підготовки у навчанні учнів за рівнем базової середньої освіти, зокрема адаптаційного (5–6 класи) циклу.

«Метою технологічної освітньої галузі є реалізація творчого потенціалу учня, формування критичного і технічного мислення, готовності до зміни довкілля без заподіяння йому шкоди засобами сучасних технологій і дизайну, здатності до підприємливості та інноваційної діяльності, партнерської взаємодії, використання техніки і технологій для задоволення власних потреб, культурного та національного самовираження.

Компетентнісний потенціал технологічної освітньої галузі та базові знання зазначені в додатку 11.

Вимоги до обов'язкових результатів навчання учнів з технологічної освітньої галузі зазначені в додатку 12 і передбачають, що учень:

- формулює ідею та втілює задум у готовий продукт за алгоритмом проектно-технологічної діяльності;
- творчо застосовує традиційні і сучасні технології;
- ефективно використовує техніку, технології та матеріали без заподіяння шкоди довкіллю;

- турбується про власний побут, задоволення власних потреб та потреб інших осіб» [1].

У Додатку 11 до Державного стандарту повної загальної середньої освіти, [1] в переліку розширеного тлумачення позицій технологічної освітньої галузі, що входять до *ключових компетентностей*, виділені позиції, які чітко вказують на необхідність формування в учнів базової середньої освіти адаптаційного циклу (5–6 класи) основ графічної грамотності: **«Здатність спілкуватися рідною (у разі відмінності від державної) та іноземними мовами»** є такі визначення, а саме: «Уміння: ...шукати інформацію в технічній літературі, підручниках, посібниках, технологічній документації, періодичних виданнях, електронних, зокрема онлайн-джерелах, рідною мовою; критично оцінювати та використовувати її.

Ставлення: усвідомлення важливості розвитку технічної, технологічної термінології і номенклатури рідною мовою.

«Здатність спілкуватися іноземними мовами.

Уміння: читати технологічні карти, розуміти технічні записи в інструкціях, відеоматеріали іноземними мовами;

шукати, критично оцінювати і використовувати інформацію для виконання завдань, у разі потреби, презентувати проекти іноземними мовами ...».

«Математична компетентність.

Уміння: застосовувати математичні методи для виконання технологічних завдань у різних сферах діяльності;

розуміти, використовувати і будувати прості математичні моделі для розв'язання технологічних проблем.

Ставлення: усвідомлення ролі і значення точності та правильності вимірювань, обчислень і розрахунків для проєктування і виготовлення виробів».

«Компетентності в галузі природничих наук, техніки і технологій.

Уміння: ... логічно обґрунтовувати технології проєктування і виготовлення виробу;

виготовляти вироби, доцільно застосовуючи технології та обладнання;

формулювати гіпотези, збирати дані, здійснювати експерименти (випробування) з виготовленими виробами, аналізувати й узагальнювати результати проєктно-технологічної діяльності.

Ставлення: усвідомлення значення технологій у повсякденному житті, необхідності дотримання технологічної послідовності у виготовленні виробів, використання наукового підґрунтя у процесі проєктування».

«Інноваційність».

Уміння: трансформувати здобуті знання про матеріали, технології та обладнання у вдосконаленні технологічного процесу, нового чи покращеного продукту (послуги) з новими якостями, що використовується у практичній діяльності; чи новий підхід до реалізації соціальних послуг, адаптування їх до нагальних потреб суспільства.

Ставлення: усвідомлення важливості інновацій у технологічних процесах для сталого розвитку суспільства».

«Навчання впродовж життя».

Уміння: визначати власну потребу в навчанні, шукати і застосовувати потрібну інформацію для реалізації проєкту;

долучатися до організації освітнього процесу (власного і групового), зокрема через ефективне керування ресурсами та інформаційними потоками;

визначати навчальні цілі і способи їх досягнення.

Ставлення: виявлення допитливості та наполегливості, самостійності, здатності долати труднощі та реагувати на зміни;

усвідомлення потреб у постійному самовдосконаленні, прагненні пізнавати нове, підвищенні рівня власних знань».

«Культурна компетентність».

Уміння: виражати власні ідеї, досвід і почуття через виготовлені вироби, зокрема твори декоративно-ужиткового мистецтва ...

вивчати та популяризувати культуру України та світу під час виготовлення виробів та реалізації проєктів

досліджувати технології виготовлення виробів декоративно-ужиткового мистецтва

Ставлення: ...збереження і розвиток традиційних технологій виготовлення виробів декоративно-ужиткового мистецтва» [1].

У цьому розширеному цитуванні основних позицій графічної готовності до реалізації певних ключових компетентностей, закладених у Державний стандарт повної середньої освіти, прослідковуються основні завдання реалізації змісту технологічної освітньої галузі.

Ґрунтуємося ще на одній важливій позиції означеного стандарту, а саме: «Базові знання», де в другому абзаці цього положення дуже чітко зазначено: «Основи графічної грамотності: основи стандартизації графічних зображень; графічні зображення; проєціювання на одну, дві, три площини проєкцій; масштаб; графічний і вербальний опис проєкту».

Перелік основних позицій вищевказаних цитувань чітко орієнтує на межі термінологічного поля понять, що входять в обов'язковий обсяг засвоєння при вивченні змісту технологічної освітньої галузі повної середньої освіти.

Тобто потенціал освітньої галузі щодо графічної підготовки учнів до їхньої майбутньої діяльності у виробничій сфері не тільки не зменшився, у порівнянні з попереднім освітнім стандартом, а й отримав риси його творчого застосування, оскільки саме творча проєктно-технологічна діяльність у технологічній освітній галузі, що враховує культурно-історичну концепцію (культурологічна теорія) Л.С. Виготського, отримала практичну реалізацію за рахунок виготовлення виробів декоративно-ужиткового мистецтва під час розробки проєктів, завдяки використанню проєктно-технологічного підходу на етапах адаптивного циклу базової середньої освіти (5–6 класи) [2; 3].

Якщо уважно розглянути Додаток 12 до Державного стандарту «Вимоги до обов'язкових результатів навчання учнів у технологічній освітній галузі» у 5–6 класах, то можна зрозуміти, що практично в кожній позиції, що розкривають «Загальні результати», зокрема «конкретні результати» і «орієнтири для оцінювання», можна виявити потребу в готовності до графічної діяльності,

закладеної у змісті «базових знань», а саме: «Основи графічної грамотності:...» [1].

Бібліографія:

1. Державний стандарт повної загальної середньої освіти. *Постанова КМУ № 898 від 30.09.2020 року*. URL: https://osvita.ua/legislation/Ser_osv/76886/ (дата звернення: 03.05.2021).

2. Мачача Т.С. Методологічні засади формування культурологічного змісту варіативного складника профільної технологічної освіти. Проблеми сучасного підручника. Педагогічна думка. 2019. С.171–183. URL : <https://lib.iitta.gov.ua/719464/> (дата звернення: 27.04.2021).

3. Юрженко В.В. Методологічні підходи до визначення структури і змісту освітньої галузі «Технологія» в основній школі: монографія. Київ: Вид-во НПУ ім. МП Драгоманова, 2013. 409 с.

Наукове видання

МАТЕРІАЛИ

VII Міжнародної науково-практичної конференції

пам'яті член-кореспондента НАПН України

Віктора Костянтиновича Сидоренка

«Актуальні питання графічної підготовки: теорія, практика та шляхи розвитку»

(29 травня 2021 р.)

Друкується в авторській редакції з оригінал-макетів авторів.

Матеріали подані мовою оригіналу

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, власних імен та інших відомостей

Технічний редактор М.А. Тропіна

Опубліковано(PDF) 29.05.2021

Видавництво

Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

Свідоцтво про реєстрацію № 1101 від 29. 10. 2002

(044) 239-30-26, 239-30-85